

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 10 decembrie 2021 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2022, declarat de avocatul Plămădeală Roman, în numele inculpatului

Burzacovschi Vladimir XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>27.12.2018 - 10.12.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>24.01.2022 - 13.04.2022,</i>
	<i>30.06.2022 - 02.08.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

c o n s t a t ă :

1. Conform dispozitivului sentinței Judecătoriei Chișinău din 10 decembrie 2021: „Se recunoaște vinovat Burzacovschi Vladimir de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 44 și 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile, săvârșită de două persoane și se condamnă în baza acestei Legi, la*

o pedeapsă penală sub formă de amendă în mărime de 1 000 unități convenționale, ce constituie 50 000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activități cu răspundere materială, pe un termen de 3 ani”.

2. Instanța de fond a constatat că la 03 mai 2018, aproximativ ora 12.00, în XXXXXX XXXXXXXX XXX, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Leșcinschii Nicolae, **a dobândit ilicit** de la Chiriliuc Serghei, telefonul mobil „Samsung Galaxy J5”, în valoare de 4100 lei, cu nr. de IMEI: 355019088559397, în care se afla cartela SIM cu nr. XXXXXXX, **prin inducere în eroare**, precum că dorește efectuarea unui apel, ulterior părăsind locul săvârșirii infracțiunii.

Instanța a reținut că, prin încheierea din 24.03.2021, inculpatul a fost anunțat în căutare, pe motiv că nu s-a prezentat în ședința de judecată.

La fel, instanța a statuat că conform declarațiilor părții vătămate Chiriliuc Serghei, depuse la faza de urmărire penală, ce nu contravin celor date în ședința de judecată, acesta a cunoscut inculpatul cu doi ani înainte de săvârșirea infracțiunii și se întâlneau destul de rar. Deoarece aborda deseori tema lipsei unui loc de muncă stabil, la 02.05.2018, când s-au întâlnit, inculpatul i-a propus să-l ajute la ridicarea garajului din ogradă. Seara au consumat alcool împreună cu Leșcinschii Nicolae, iar în dimineața zile de 03.05.2018, inculpatul i-a spus că trebuie să meargă în Chișinău și nu-l poate lăsa singur la el acasă. Cu taxiul, împreună cu Leșcinschii Nicolae și inculpatul au venit la Chișinău. Inculpatul a cerut de la el telefonul, pentru a face un apel, întrebându-l parola de acces. Apoi i-au spus că urmează să coboare toți din taxi. După ce el a coborât, taxiul cu Leșcinschii Nicolae și inculpatul a pornit. Consideră că aceștia, făcând abuz de încredere, l-au înșelat, cauzându-i un prejudiciu considerabil.

Prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 27.09.2018, în urma efectuării acțiunii de urmărire penală, Chiriliuc Serghei a recunoscut persoana cu nr. 4 - Burzacovschi Vladimir, ca fiind persoana care la 03.05.2018, a însușit de la el telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J5”.

Deci, **s-a confirmat că** Burzacovschi Vladimir, acționând în scop de cupiditate, **prin abuz de încredere și înșelătorie**, în participație simplă, **a dobândit ilicit** de la Chiriliuc Serghei, telefonul mobil „Samsung Galaxy J5”, în valoare de 4100 lei, cu nr. de IMEI: 355019088559397, în care se afla cartela SIM cu nr. XXXXXXX, cauzându-i un prejudiciu material considerabil.

Astfel, acțiunile inculpatului rețin elementele constitutive ale escrocheriei comisă de două persoane, calificarea juridică fiind corect stabilită, fapta fiind încadrată în prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

3. Procurorul în procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii de stat în instanța de judecată, Mahu Ina, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 44, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 3 ani, iar conform art. 84 alin. (4) Cod penal, a-i stabili pedeapsă definitivă de 5 ani 8 luni și 10 zile închisoare.

Apelanta a invocat că, la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență criteriilor generale de individualizare a pedepsei, precum și nu a

ținut cont de faptul că inculpatul a creat impedimente la examinarea cauzei, prin eschivarea cu rea intenție, cauza fiind examinată în lipsa lui. Cu toate acestea, instanța de fond i-a aplicat o pedeapsă prea blândă.

Totodată, în cadrul examinării cauzei, au fost dispuse mai multe aduceri silite în privința inculpatului, fiind prezentate rapoarte și explicații că acesta nu se află pe adresele indicate, respectiv el nu poate fi găsit, împrejurări în care este dificilă punerea în executare a pedepsei cu amendă aplicată prin sentința despre existența căreia el nici nu cunoaște.

3.1. A declarat apel și avocatul Plămădeală Roman, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a indicat că probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpatului, or, învinuirea nu este bazată pe probe pertinente, concludente și utile, iar în rezultat, concluziile organului de urmărire penală, preluate în sentința pronunțată privind constatarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 44, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, sunt bazate exclusiv pe presupuneri.

Astfel, este nefondată concluzia instanței de fond că prin declarațiile părții vătămate a fost demonstrată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, or, conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

Deci, declarațiile părții vătămate nu pot prevala ca având suport prioritar în constatarea vinovăției.

La fel, sunt neîntemeiate concluziile instanței de fond că faptele inculpatului prin contur infracțional, inclusiv prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie fin 27.09.2018, acesta urmând a fi declarat prin prisma prevederilor art. 116 alin. (6) Cod de procedură penală, potrivit cărui, în cazul în care prezentarea persoanei spre recunoaștere este imposibilă, recunoașterea se face după fotografia acesteia, prezentată împreună cu fotografiile a cel puțin patru persoane ce nu se deosebesc esențial între ele. Toate fotografiile se anexează la dosar.

Prin urmare, probele enunțate în sentință nu dovedesc comiterea unei infracțiuni, iar faptul că organul de urmărire penală a fost sesizat cu privire la un caz, nu denotă că inculpatul a comis infracțiunea.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2022, apelul avocatului a fost respins, ca nefondat, admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Burzacovschi Vladimir, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 44, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 3 ani.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul total al pedepselor aplicate inclusiv prin sentința Judecătorei Hâncești din 19.02.2021 și sentința Judecătorei Chișinău din 26.07.2019, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani 8 luni și 10 zile închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul nu a fost prezent, fiind anunțat în căutare prin încheierea din 24.03.2021, în privința acestuia fiind pornit dosar de căutare.

Totodată, instanța de apel a statuat că **instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt** și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea art. 44, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Fiind audiat în calitate de învinuit, Burzacovschi Vladimir nu a recunoscut vina și a refuzat să dea declarații, însă vinovăția acestuia a fost dovedită prin probele administrate.

Or, din probele administrate **s-a stabilit cu certitudine faptul și semnele obligatorii ale infracțiunii prevăzute de art. 44, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal**, comisă de inculpat.

Însă, instanța de fond nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale stabilite de Codul penal, or, inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă și a creat impedimente la buna desfășurare a procesului penal, prin eschivarea cu rea intenție, cauza fiind examinată în lipsa lui, fiind anunțat în căutare, are un comportament delincvent, fiind condamnat anterior de două ori.

Prin urmare, este oportună aplicarea în privința inculpatului a pedepsei cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială timp de 3 ani.

În același timp, inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Hâncești din 19.02.2021 în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal la 7 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar prin sentința Judecătoriei Chișinău din 26.07.2019 - în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal la 160 ore de muncă neremunerată, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art. 87 alin. (1) Cod penal, la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul total al pedepselor stabilite prin sentința Judecătoriei Hâncești din 19.02.2021, prin care inculpatul a fost condamnat în temeiul în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 7 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și sentința Judecătoriei Chișinău din 26.07.2019, prin care a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal la 160 ore de muncă neremunerată, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, urmează a-i stabili pedeapsă definitivă de 5 ani și 8 luni și 10 zile de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Or, având în vedere personalitatea inculpatului scopul pedepsei de corectare și reeducare a lui, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, poate fi atins doar cu izolarea lui de societate, ce va constitui o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

5. Avocatul Plămădeală Roman declară recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul invocă că probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpatului, or, învinuirea nu este bazată pe probe pertinente, concludente și utile, iar în rezultat, concluziile organului de urmărire penală, preluate în hotărârile pronunțate privind constatarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 44, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, sunt bazate exclusiv pe presupuneri.

Totodată, declarațiile părții vătămate nu pot prevala ca având suport prioritar în constatarea vinovăției.

La fel, sunt neîntemeiate concluziile instanței de fond că faptele inculpatului prind contur infracțional, inclusiv prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 27.09.2018, acesta urmând a fi declarat prin prisma prevederilor art. 116 alin. (6) Cod de procedură penală, care prevede modalitatea și procedura de efectuare a acestei acțiuni.

Deci, probele puse la baza hotărârilor adoptate nu dovedesc comiterea unei infracțiuni, iar faptul că organul de urmărire penală a fost sesizat cu privire la un caz, nu denotă că inculpatul a comis infracțiunea.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 3) și 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. În corespundere cu art. 8 și 10 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod,

ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, indicații, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. În corespundere cu art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru fiecare infracțiune constatată ca dovedită.

Sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală, se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 5.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele concrete de fapt și drept imputate inculpatului în rechizitoriu, potrivit cărui: „*la 03 mai 2018, aproximativ la ora 12.00, Burzacovschi Vladimir, aflându-se în XXXXXX XXXXX XX, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Leșcinschii Nicolae, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința actului juridic, încheierea căruia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, acționând cu intenție directă, din motiv de cupiditate, sub pretextul efectuării unui apel telefonic, au însușit de la Chiriliuc Serghei, telefonul mobil „Samsung Galaxy J5”, cu nr. de IMEI: 355019088559397, în care se afla cartela SIM cu nr. XXXXXX, în valoare de 4100 lei, după care cu bunul însușit au părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate daune în proporții considerabile.*

Astfel, Burzacovschi Vladimir a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 44 și 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile, săvârșită de două persoane”.

Ori, în descriptiv a descris, divergent și neclar, diverse fapte infracționale considerate ca fiind dovedite, care diferă de cele invocate în rechizitoriu, constatând inițial, fără a indica numele persoanei care a comis fapta, că: „*la 03 mai 2018, aproximativ la ora 12.00, în XXXXXXX XXXXXX XXX, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Leșcinschii Nicolae, a dobândit ilicit de la Chiriliuc Serghei, telefonul mobil „Samsung Galaxy J5”, în valoare de 4100 lei, cu nr. de IMEI: 355019088559397, în care se afla cartela SIM cu nr. XXXXXX, prin inducere în eroare, precum că dorește efectuarea unui apel, ulterior părăsind locul săvârșirii infracțiunii”*, ulterior, însă, contrazicându-se a constatat o altă faptă, indicând că: „*Burzacovschi Vladimir, acționând în scop de cupiditate, prin abuz de încredere și înșelătorie, în participație simplă, a dobândit ilicit de la Chiriliuc Serghei, telefonul mobil „Samsung Galaxy J5”, în valoare de 4100 lei, cu nr. de IMEI: 355019088559397, în care se afla cartela SIM cu nr. XXXXXXX, cauzându-i un prejudiciu material considerabil”*;

b) nu a efectuat, în pofida prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 5), 395 Cod de procedură penală, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în descriptiv, dar în dispozitivul în care a dispus sumar și neclar: „*Se recunoaște vinovat Burzacovschi Vladimir*

de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 44 și 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile, săvârșită de două persoane și se condamnă...”.

Mai mult, nu a coroborat fapta imputată prin rechizitoriu, în care se regăsesc elementele infracțiunii din noua redacție a art. 190 alin. (1) Cod penal, cum ar fi *„prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința actului juridic, încheierea căruia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean”*, cât și încadrarea juridică indicată în rechizitoriu, care conțin elemente constitutive incoerente și rupte din contextul dispoziției art. 190 alin. (1) Cod penal și care nu se conțin și în fapta incriminată, adică *„prin inducerea în eroare a unei persoane determinată de comportamentul dolosiv și viclean”*, cu prescripțiile din art. 8, 10 Cod penal și jurisprudența națională (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 23., 39., 41.*), sub aspectul că, în cazul în care infracțiunea de escrocherie nu a fost decriminalizată după modificările operate în art. 190 Cod penal prin Legea nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, iar redacția nouă a normei în cauză nu înlătură caracterul infracțional al faptei, nu ușurează pedeapsa și nu ameliorează în alt mod situația persoanei ce a comis infracțiunea, adică nu are efect retroactiv, ori, calificativele menționate supra nu existau la momentul comiterii faptei, acțiunile făptuitorului urmează a fi încadrate conform legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei;

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și drept invocate în învinuirea formulată inculpatului prin rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării.

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor judecând examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă

temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și, repetându-le întocmai, constatând la fel sumar, neclar și divergent că: „...**instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt** și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea art. 44, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal..., din probele administrate **s-a stabilit cu certitudine faptul și semnele obligatorii ale infracțiunii prevăzute de art. 44, 190 alin. (2) lit. b) Cod penal**, comisă de inculpat...”, nu a desființat total sentința, cu rejudecarea cauzei potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând parțial o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și drept invocate în învinuirea formulată inculpatului prin rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării;

c) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la *pct. 3.1. și 5.*, cât și în felul, și esența probatorie, în care acestea au fost enunțate.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Dat fiind că, decizia instanței de apel urmează a fi casată, iar conform sentinței inculpatului i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de amendă, acesta nu are temei legal de a fi deținut în continuare în penitenciar, urmând a fi eliberat, dacă nu execută alte hotărâri judecătorești (*pct. 1., 4. din decizie*).

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Plămădeală Roman, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2022, în privința inculpatului Burzacovschi Vladimir XXXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Burzacovschi Vladimir XXXXX urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă nu execută alte hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 26 august 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico